

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatelky **V. O.**, zastoupené JUDr. Vladimírem Boleslavem, advokátem se sídlem v Praze 5, Plzeňská 70, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 2. 2005, č. j. 60 Az 173/2004 - 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokátovi JUDr. Vladimíru Boleslavovi, Praha 5, Plzeňská 70 **s e n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě zamítl rozsudkem ze dne 28. 2. 2005, č. j. 60 Az 173/2004 - 18, žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 9. 2004, č. j. OAM-2696/VL-20-08-2004, jímž byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Namítala, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem, že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a že krajský soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu. Z uvedených důvodů navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Protože kasační stížnost měla vady spočívající v tom, že neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, byla stěžovatelka usnesením krajského soudu ze dne 27. 5. 2005, č. j. 60 Az 173/2004 – 32, vyzvána, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení prostřednictvím ustanoveného zástupce doplnila kasační stížnost tak, že uvede v jakém rozsahu rozsudek napadá a důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Současně byla poučena, že nebudou-li tyto nedostatky v uvedené lhůtě odstraněny, bude

kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatelky doručeno dne 15. 6. 2005. Ve stanovené lhůtě nebyla kasační stížnost požadovaným způsobem doplněna.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Stěžovatelka sice v kasační stížnosti výslovně uvedla, že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., ale žádným způsobem tyto důvody nespecifikovala a nekonkretizovala. Pouze v obecné rovině namítala, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem, dále že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a že krajský soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu, aniž by ke svým tvrzením uvedla konkrétní argumentaci.

Skutečnost, že podání neobsahuje zákonem požadované náležitosti, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. S ohledem na to, že stěžovatelka ani na výzvu soudu nedoplnila důvody kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud její kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, protože nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn.

O stěžovatelkou podaném návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nerozhodl, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatelky, který jí byl soudem ustanoven k ochraně jejích práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V dané věci však Nejvyšší správní soud zástupci stěžovatelky odměnu za zastupování nepřiznal, neboť ustanovený zástupce neuvedl, jaké úkony v tomto řízení vykonal, a ani z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by vykonal nějaký úkon právní služby, za který náleží odměna podle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zástupce stěžovatelky dokonce ani na výzvu soudu nedoplnil kasační stížnost o konkrétní důvody, pro něž je rozhodnutí krajského soudu napadáno, a to i přesto, že byl soudem poučen o tom, že nebudou-li uvedené nedostatky odstraněny, kasační stížnost bude odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu

